

Szent István, a román birkapásztor

Hajmeresztő elmélettel állt elő egy román történész. Ionut Tene szerint a székeliek erőszakkal elmagyarosított ortodox románok, a 19. századig Erdély összes települése román volt, a rovásírás és a székelypedig pedig ősi román hagyatéék.

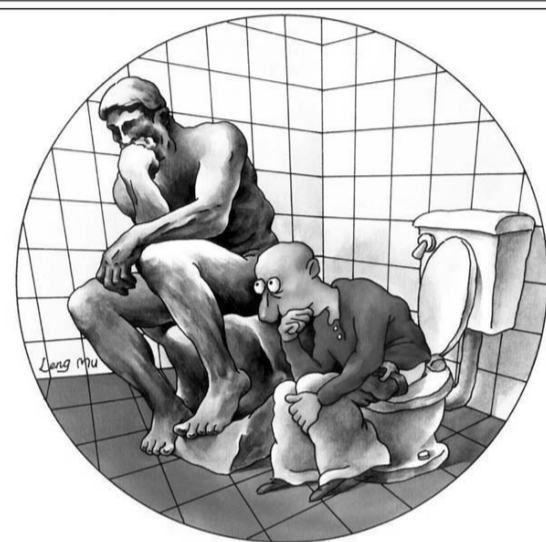
– teljes terjedelemben a 14. oldalon –

Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja
Lapunk – minden üldöztetés ellenére, utolsó erejéig – támogatja és támogatni fogja a székely önrendelkezés ügyét!!!

XXIV. évfolyam • Időszak: 2013. április 6. – 2013. április 19. 2013 **8.**
Megjelenik kéthetente – 16 oldalon • Ára: 3,00 új lej

Az Európai Idő ténylegesen független lap. Nem támogatja sem a Soros Alapítvány, sem sajtóalapítványok, sem a magyar, sem a román kormány – sem semmilyen más állami vagy civil (társadalmi) szerveződés, intézmény, párt, érdekcsoport vagy tehetős polgár, sem rokon, sem ismerős vagy barát. Egyetlen támaszuk az Olvasó, s akinek kezében a sorsunk: az Isten.

A szánavalmasok öngólja

Ahogy Zoltai, Vona, Novák és Feldmájer urak a magyar társadalom legprimitívabb részében mesterei módon tudják fenntartani a zsidóellenességet, úgy Balog nagytiszteletű miniszter úr is sokat segített a Jobbiknak a politikai előrejutásban, és csatlakozott a zsidóellenesség fenntartásának előmozdítását szorgalmazó Mazsihiszes és Jobbikos munkához, amikor Ilan Mohr egyértelmű utasítására Szaniszló Ferenc Táncsics-díját visszakérte, és elhatárolódott a kitüntetettől.

Nos, anélkül, hogy bárkit méltatnék vagy elítélnék, magát a tény, a bekövetkezett helyzetet és annak hatásait vizsgálom magamban azóta is. Összességében meg lehet állapítani, hogy maga a kitüntetés alapvetően méltatlan – mintegy cinikusan megalázó – Szaniszlóra nézve, már csak a díj neve miatt is. (Hogy ezt miért nem vette észre Szaniszló, nem tudom!) Hiszen Táncsics Mihály személye nem biztos, hogy a legszebben csengő név a magyar érdekeket szolgálók történelmi nevei között. Táncsics ugyanis egy keresztényellenes és kommunista politizáló volt, aki először használta az elvtárs kifejezést, amely – legalábbis számomra – még akkor is visszataszító, ha az ő korában nem azt jelentette, mint amit száz évvel később. (Igaz, a liberális Eötvös József bárót sem szeretem...) A kitüntetést tehát azok találták ki maguknak, akik hasonló szellemiséget vallanak, mint Táncsics. Szaniszlónak adni olyan, mintha Zoltai Gusztávnak Göringről elnevezett díjat, Vona Gábornak pedig Zoltai Gusztáv-díjat akarnának adni... (Bár az utóbbi

nem biztos, hogy nem fogadná el, ha legalább a Táncsicsot megközelítő összeg is járna vele. Ki tudja.)

Szaniszló Ferenc tehát azzal, hogy balgán elfogadta e díjat, maga indította el a lavinát, amelynek rombolási irányát azután a liberális és szocialista politika, valamint a becsinálási erőforrás minisztere határozta meg. A liberálisok és a szocialisták nem voltak restek az izraeli nagykövetet és az amerikai nagykövet asszonyt felkérni a tiltakozásra, akik e kérésnek természetesen eleget is tettek, hiszen mindkét diplomata eddigi politikai tevékenységéből leszűrhetően velejéig magyar-és keresztényellenes, csakúgy, mint azok, akik alantas módon felkérték őket erre a jogtalan és végül a visszájára fordult hőbörgésre.

A miniszter, aki ezt a díjat adta, látva a belföldi és a belföldiek által generált külföldi tiltakozást, nem rendre utasította ezeket a botor, gyűlölködő tiltakozókat, hanem remegve eleget tett követelésüknek és levélben kérte a kitüntetettet, adja vissza a díjat. Felmentve ezzel a többi, korábban díjazott mai hisztériakeltőt az alól, hogy a Szaniszló miatt visszaadott Táncsics díjakkal járó pénzt is kötelezően visszaadják, önmagát pedig a független magyar belpolitikát és kulturális életet felszámoló listájához írta hozzá.

(folytatása a 3. oldalon)

Stoffán György

Nyílt levél Balog Zoltán miniszternek

(...) Hogy mégis levelet írok, az az elmúlt napok szégyenletes eseményeinek a következménye, közelebbről a Táncsics-díj és Szaniszló Ferenc személye körül kialakult helyzet, mert hitvány embernek érzem magam, ha már ezt is szavak nélkül hagynám...

Egy miniszter, ha egymást követő két esetben ilyen súlyos hibát követ el, annak illene távoznia kormányzati szerepköréből, de lehetőleg még a magyar parlament padsoraiból is, példát mutatva maszopos politikus társainak.

– teljes terjedelemben a 3. oldalon –

• **2. oldal:**

Trianontól Ószödig

• **3. oldal:**

Nyílt levél Balog Zoltán miniszternek

• **4. oldal:**

Ha beszédhibás a gyerek

• **5. oldal:**

Paleolit sikertörténet

• **6. oldal:**

Interjú egy német politikussal egy svájci lapban – rólunk

• **7-10. oldal:**

19 tévéadó műsora

• **11. oldal:**

A magyar nép kialakulásának története – 26. rész

• **12. oldal:**

Spirituálisan terjedő "betegségek"

• **13. oldal:**

Miért a rossz lányokat veszik el a férfiak? – 6.

• **14. oldal:**

Szent István, a román birkapásztor

• **15. oldal:**

Humor, játék, rejtély

• **16. oldal:**

A cukros üdítők és 180 ezer és haláleset